

הבית והעליה פרק עשירי בבא מציעא ק"ח.

עין משפט
גר מצויה

[א] (פר מ"ט) כ"ט ט"ו ד"ה
כ"ד ה"ח (ג) (לעיל ק"ח):
ושם לילכא נפתחא כמנה דר
אמר ורי וכן יתק להיות
כאן נפתחה כמנה (ג) כ"ד
מש: לעיל ה"א. ד"ף ק"ב חולין
קמ"א: (ד) כ"ד מ"ו: כ"ד
כ"ג: (ט) לעיל ט"ו. ק"ח.
(ו) לעיל י"ג. (ז) ש"ס
פ"ד מ"ח חמ"ח פ"ד.
(ח) כ"ד. (י) יומא ל"ז: ועי'
ב"ב (ט"ו) כ"ד (ט) ש"ד לעיל.

הגרות הב"ח
(א) ג"כ ח"ל רבא לר'
נחמן כול: (ב) ח"ס ד' פ"ד
שומרי ור' פ' ה"ה. כ"ד
ד' פ"ד ד"ה למור:

הגרות הגר"א [א] ג"כ עמ"ס דפניניה
ט"ו. כ"ד ח"ל כ"ח פ"ד
א"ר כ"ח. רש"י
והו"ע א"ל ר"ב וי'
חולקין ופסמו על רש"י
כ"ד ח"ס ר' ע"ג וי'
וע"י פ' ש"ג פ"ד וי'
פ"ד כ"ד (ו"ד) כ"ד
רש"י פ"ד ק"ד וי' (פ"ד)
[ב] ר"ס: ד"ה למ"ס.
השם יוקח ט"ו. כ"ד
דוקא דל"א א"ל ש"ס פ"ד
וע"י כ"ד ח' (תוס"ט) ד"ה
המה פ"ד ש"ג פ"ד כ"ד:

הגיעוך. הם ש"ך ופנה אומן לעמך: אין שומעין לו. אם אין זה
רזיה אין קונה לו דבר הפקר או מתנה: כפון ובקש. ללקט לו משלו
או מן ההפקר: טול מה ששע"ס. כל מה שלקטת יהא ש"ך: אין
שומעין לו. א"ע"ג דככל דוכתי אית ליה שיה ספך כספך הכא גבי

הגיעוך אין שומעין לו "משקבל עליו אמר
לו הילך את יציאותך ואני אמול את שלי
אין שומעין לו "השובר את הפועל לעשות
עמו בתבן ובקש ואמר לו תן לי שכרי ואמר
לו טול מה שעשית בשכרך "אין שומעין
לו "משקבל עליו ואמר לו הילך ש"כרך ואני
אמול את שלי אין שומעין לו: ג"כ "נפחתה
רב אמר ברובה ושמואל אמר יבארבע
רב אמר ברובה אבל בארבע אדם זורע
חציו למטה וחציו למעלה ושמואל אמר
בארבע אין אדם זורע חציו למטה וחציו
למעלה וצריכא דאי אשמועינן דירה בהא
קאמר שמואל משום דלא עבידי אינשי
דיירי פורתא הכא ופורתא הכא אבל לענין
וריעה עבידי אינשי דורעי הכא ופורתא והכא
פורתא אימא מודה ליה לרב ואי איתבא
בדך בדך קאמר רב אבל בהא אימא
מודה ליה לשמואל צריכא: נתנו לו זמן:
וכמה זמן ב"ד א"ר יוחנן "שולשים יום:
מי שהיה כותלו כו': הא מוקתני סיפא
הילך יציאותך מכלל דפניניה עסקינן טעמא
[א] דפניניה הא לא פניניה לא אמאי ותקנה
ליה שדרו "דאמר ר' יוסי בר' חנינא חצירו של
אדם קונה לו שלא מדעתו ה"מ היכא דקא
מיכוין לאקנויי ליה אבל הכא אישחובמי
הוא דקא מישתמיט ליה: השובר לעשות
עמו בתבן כו': וצריכא דאי אשמועינן לך
קמייאת דכי קאמר ליה הגיעוך אין שומעין
לו משום דלית ליה אנרא גביה אבל הכא
דאית ליה אנרא גביה אימא שומעין לו
דאמרי אינשי ממרי רשותך פארי אפרע

ואי אשמועינן הכא שמשקבל עליו אין שומעין לו משום דאית ליה אנרא
גביה אבל הכא דלית ליה אנרא גביה אימא שומעין לו צריכא: אין שומעין
לו: והתניא שומעין לו אמר רב נחמן לא קשיא כאן בשלו כאן בשל חבירו א"ל
רבה לרב נחמן בשלו מ"ט ד"א"ל אנרא עלך בשל חבירו נמי שכרו עליו דתניא
השובר את הפועל לעשות בשלו והראיה בשל חבירו נתן לו שכרו
משלם וחוזר ונוטל מבעל הבית מה שהנהגה אותו אלא אמר רב
נחמן לא קשיא כאן בשלו כאן בשל הפקר איתיביה רבא לרב נחמן
"מציאת פועל לעצמו אימתי בומן שאמר לו בעל הבית נבש עמי
היום או עדור עמי היום אבל אם אמר לו עשה עמי מלאכה היום
מציאתו לבעל הבית אלא אמר רב נחמן י"א קשיא כאן בהגבהה כאן
בהבטה אמר רבה הבטה בהפקר תנאי היא דתנן "שומרי ספיחי
שביעית נוטלין ש"כרן מתרומת הלשכה ר' יוסי אומר הרוצה מתגרב
הוא ושומר חנם אמרו לו אתה אומר כן "אין באין משל צבור מאי
לאו בהא קמפלגי דת"ק סבר הבטה בהפקר קני ואי יהיבי ליה אנרא
אין ואי לא לא ורבי יוסי סבר "הבטה בהפקר לא קני וכי אולי צבור
ומייתי השתא הוא דקא זכי ביה ומה אתה אומר הכי קאמרי ליה מדברין
לדברינו אין עומר ושתי לחם באין משל צבור אמר רבא לא דכ"ע הבטה
בהפקר קני והכא חיישינן "שמא לא ימסרם יפה יפה קמפלגי דרבנן סברי
יהבינן ליה אנרא ואי לא חיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה רבי יוסי סבר לא
חיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה ומה אתה אומר הכי קאמרי ליה מדברין
לדברינו דחיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה אין עומר ושתי לחם באין
לדברינו אמר רבא אמר רבא אמר רבא אמר רבא אמר רבא אמר רבא אמר רבא אמר רבא

משל צבור איכא דאמרי רבא
סבר דתקינן רבנן למיתב ליה

וזמן ב"ד "י יום. ומכלן אנו למדין זמן ב"ד לפרוע חובו ולכמה
דכריס דהו' ל' יום ורש"י ג' נמי אמר לעיל (דף ק"ג) חף לעממו
אין מחזיר אלף שלשים יום ומיחיו לכל נזיקין לא אמר שיהא זמן ב"ד
ל' יום כמו הכא דהא לעיל (דף פ"ג): גבי נכסיה כדו ולא סילקו נפלה
גמלו ולא העמדיה ר"מ מחיבי דחוקין
אין זמן ב"ד שלשים יום שם כדמשמע
כהמינח את הכד (ב"ק דף כ"ט). והיינו
טעמא שכשעה קלה יכול להפירם משם:
(ט) אמר ליה הגיעוך אין שומעין
א"ר א"ע"ג דמפקיר נזיקין
לאחר נפילת אוגוס אמרי' כפרק המניח
(שם דף כ"ט). דפטור הכא לאישחובמי
קא מישחובמי וזינו מפקירו כדאמר
בגמרא: ל"קני ליה חצרו כו'.
אבל אי לאו דר"י ברבי חנינא אמי
ספיר דאין קונה לו אלף היכא דעומר
גזר דשהי לך כי לא פיניהו לא
דכאמר ליה הגיעוך לא היה אחמי
עומד שם: כ"אן בש"ח חבירו. תימה
למאי דסי' השתא אמרי לך לומר
לו טול מה שעשית בשכרך יאמר לא
אתן לך כלום שלא עשית לי כלום:
לעשות בשלו והראיה בש"ח
חבירו. [ב] משמע דוקא
לעשות בשלו אז נותן לו שכרו משלם
אבל סממא לא ותימה אי"כ אמאי
איתקרין לשעני כלו בשלון כאלו אמאי
הפקר לישי כלן שכרו לעשות שלו
כאלו שכרו סממא כל חבירו ואורי'
דמשום שהי לא משני הכי דהא פסיקא
דלאש שכרו לעשות בשל חבירו
דשומעיס לו אבל הא דמשי לעיל הא
דשומעין הוא דשומעין לו
דהא לא קאי הכי וכן כאלו בשל הפקר
חידוש הוא וכן מה שמתקן לסוף
דבבטה שומעין לו חידוש הוא דקא
משמע לן דהבטה בהפקר לא קני:
שומרי ספיחים. פירשתי כסוף
פ' הזהב (ט) (לעיל דף פ"ג):
מתורבת

מספר רש"י
ממרי רשותך. האש
אפי' ליה עשה ט' פארי
אפר. פועל שחייבין
(ושב"ט כ"ב ע"ב). כ"ס
שאמר לו בעל הבית
נבש עמי היום. ללא
נבש עמי אלף לניסוס
ועדורו כהגבהה התנאה
אין ו מתלכס בעל הבית
וקלה פועל הוא יתק לו
משכרו פער פועל ניסוס
חידו' כל שעת הגבהה
לע"י: "אבל אמר
לו עשה עמי מלאכה
היום. כל מלאכה שהיא
טובה מתלכס בעל הבית
היא וקהי בעל הבית (שם).
של שטרין לפני העומד
על לקווי קודם לעמד
כדי שיהא העומד לא מהס'
(מתוח: ט' ט).

מספר רש"י
ממרי רשותך. האש
אפי' ליה עשה ט' פארי
אפר. פועל שחייבין
(ושב"ט כ"ב ע"ב). כ"ס
שאמר לו בעל הבית
נבש עמי היום. ללא
נבש עמי אלף לניסוס
ועדורו כהגבהה התנאה
אין ו מתלכס בעל הבית
וקלה פועל הוא יתק לו
משכרו פער פועל ניסוס
חידו' כל שעת הגבהה
לע"י: "אבל אמר
לו עשה עמי מלאכה
היום. כל מלאכה שהיא
טובה מתלכס בעל הבית
היא וקהי בעל הבית (שם).
של שטרין לפני העומד
על לקווי קודם לעמד
כדי שיהא העומד לא מהס'
(מתוח: ט' ט).

ממרי רשותך. האש
אפי' ליה עשה ט' פארי
אפר. פועל שחייבין
(ושב"ט כ"ב ע"ב). כ"ס
שאמר לו בעל הבית
נבש עמי היום. ללא
נבש עמי אלף לניסוס
ועדורו כהגבהה התנאה
אין ו מתלכס בעל הבית
וקלה פועל הוא יתק לו
משכרו פער פועל ניסוס
חידו' כל שעת הגבהה
לע"י: "אבל אמר
לו עשה עמי מלאכה
היום. כל מלאכה שהיא
טובה מתלכס בעל הבית
היא וקהי בעל הבית (שם).
של שטרין לפני העומד
על לקווי קודם לעמד
כדי שיהא העומד לא מהס'
(מתוח: ט' ט).